

Zpravodaj 5/2004 Prázdninový

Pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-4

- Augsburg - návštěva u našich přátel
- První svaté přijímání
- Farní setkání rodin
- Den plný radosti pro pardubickou farnost

SALESIÁNSKÉ

STŘEDISKO str. 5

- Akce a činnosti o prázdninách

VZDĚLÁVÁNÍ

str. 6

- Petr Piřha: Skrytá nebezpečí techniky

DUCHOVNÍ HUDBA

str. 7

- Občasník pro duchovní hudbu č. 19
- Pozvánky na koncerty

CHOTĚBORKY

str. 8

- Výstava
- X. hudební léto
- Novinky na webu

CHARITA - MISIE

str. 9-11

- Návštěva z Ugandy
- Pouť do Neratova

MARIAZELL

str. 12

- Mariazell očima poutníků

CHLUMEK U LUŽE

str. 13

- Historie poutního chrámu

RŮZNÉ

str. 14-15

- Ekumenické setkání ve Stuttgartu
- Děti patří domů!
- Poděkování klášterní schole
- Blahopřání

KALENDÁŘ

str. 16

LÉTO - ČAS PUTOVÁNÍ

O slavnosti Seslání Ducha Svatého přijalo 65 našich bratří a sester svátost křesťanské dospělosti, růstu a pokroku - svátost biřmování. Stali se svým postojem Kristovými apoštolý s posláním hlásání evangelia ve světě. Byla to velká sláva našich farností prožitá celým farním společenstvím. V době přípravy biřmovanců se utvořila nová křesťanská společenství v duchu Ježíšova výroku „Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem uprostřed nich.“ (Mat. 18,20). Živé křesťanské společenství znamená být otevřen jeden pro druhého, být ve vzájemné lásce.

Přináší i duchovní plody, návraty k Bohu, růst kněžských a duchovních povolání a v neposlední řadě i vztah k Panně Marii. Uskutečňujeme pravidelná setkání, která upevňují vzájemné vztahy a umožňují formaci v životě podle evangelia i formaci přirozeně lidskou, o které srozumitelně mluvil jáhen Max Kašparů při setkání rodin 6. června u bratří salesiánů. Tento prostor a čas, který si uděláme, se nabízí i o prázdninách, v čase dovolených, kdy opouštíme svá obydlí a své povinnosti. Je nám k dispozici prostor, ve

kterém můžeme otevřít svá srdce pro druhého. Otevíráme tím i svá srdce Bohu, který se ujímá i našich duší a nabízí potřebné milosti. Využijme tento čas i pro pu-

tování. Po staletí putovali naši předkové na poutní místa, aby prosili Pannu Marii o přímluvu a ochranu. Čekají na nás poutní místa doma i v zahraničí. V rozhodování nám pomohou i významná jubilea v životě našich církevních vzorů. Připomínám 30. červen, kdy uplyne 640 let od smrti pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic, který proslavil nejen Pardubice, ale i české země. Za ním můžeme putovat do Kladska v Polsku, kde je ve farním kostele pohřben. Při slavení eucharistie našich biřmovanců jsme svěřovali jejich životy Panně Marii. Úcta k Matce Boží nás spojuje s mnoha národy Evropy, kam nyní již také patříme. Mnozí z nás se zúčastnili v květnu poutě národů do poutního místa Mariazell v Rakousku, kde vyjádřili svůj Manifest pro Evropu. Čekají na nás i četná poutní místa naší diecéze. Využijme všech možností, odpočiňme si i tělesně a načerpejme potřebné síly i milosti.

Jáhen Josef

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

AUGSBURG - NÁVŠTĚVA U NAŠICH PŘÁTEL

Na pozvání navštívil ve dnech 30. dubna až 2. května naši přátelskou farnost sv. Konráda v Augsburgu náš otec biskup Mons. Josef Kajnek s manželi Matyášovými a trvalým jáhnem Karlem Kylarem.

Po srdečném přivítání jsme se podívali na postavení obrovské májky u kostela sv. Konráda. Byla to slavnost s hudbou a projevy, v nichž přivítali také nás z Pardubic.

Večer sloužil otec biskup Kajnek slavnostní mši sv. v kostele sv. Martina v sousední farnosti k počtě sv. Josefa, Dělníka, při které pronesl promluvu v němčině. Na tuto mši sv. se sešli v hojném počtu členové katolického dělnického hnutí z oné farnosti. Potom následovala beseda s pohoštěním v tamním farním sále.

V sobotu 1. května nás na radnici přijal starosta města, Herr Gandenheimer. Ten nás seznámil s historií města Augsburg a s pohnutou historií radnice: na konci 2. světové války byla radnice - včetně zlatého sálu - bombardováním zničena a po válce obětavostí obyvatel města znovu vybudována podle původních plánů. Zmínil se také o právě uskutečněném rozšíření EU, kdy se i naše Česká republika stala součástí Unie a projevil radost nad 12 let trvajícím přátelstvím mezi farností sv. Konráda v Augsburgu a farností sv. Bartoloměje v Pardubicích. Po slavnostním přípitku nám

ukázal zlatý sál radnice, který je chloubou města. Potom nás přijal ve své rezidenci sídelní biskup Augsburgu, Viktor Dammertz, a pohovořil s námi o sblížení našich národů, o smíření a odpuštění. Odtud jsme se s průvodkyní přesunuli do domu a prohlédli jsme si také nejstarší sociální sídliště světa Fuggerei.

Opoledne jsme si, za doprovodu matky představené, prohlédli klášter cisterciáckých sester v Oberschönenfeld. Sestry zde žijí v klauzuře, modlí se a pracují. Motto jejich kontemplativního života je: "Ničemu nedávat přednost před láskou ke Kristu". Náš otec biskup pak v klášterní kapli sloužil mši sv.

Večer byla v kostele sv. Konráda první májová pobožnost. Její součástí byl průvod se svíčkami a pochodněmi po městské části Bärenkeller, ve které je farnost sv. Konráda. Cestou účastníci průvodu zpívali litanie a modlili se.

V neděli 2. května otec biskup Kajnek společně s panem vikářem P. Karl Mairem sloužil v 10 hod. koncebrovanou mši sv. Pak jsme se při občerstvení ve farním sále rozloučili s našimi hostiteli, kterým patří dík za pěkně strávený víkend.

Tímto vyřizujeme také pozdravy farníků z Augsburgu všem přátelům v Pardubicích.

manželé Matyášovi a Karel Kylar, jáhen

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

13. červen byl slavnostním dnem pro 18 dětí, které se poctivě několik měsíců připravovaly k přijetí svátostí.

V neděli ráno, pln očekávání a s krásnými a čistými dušičkami, přišlo 5 chlapců a 13 dívek, ve věku 7 až 12 let, ke kostelu Zvěstování Panny Marie.

Slavnostní mše svatá začala průvodem, v čele nesli ministranti kříž a svíce, za nimi usmívající se děti. Průvod uzavírali ministranti a kněží, P. Jindřich Čáp, zástupce saleziánů a P. Vladislav Brokeš, hlavní celebrant.

Nikola Marie a Nikol Anna, dvě děvčata, přijala také první a nejdůležitější svátost – křest a byla přijata do společenství Církve.

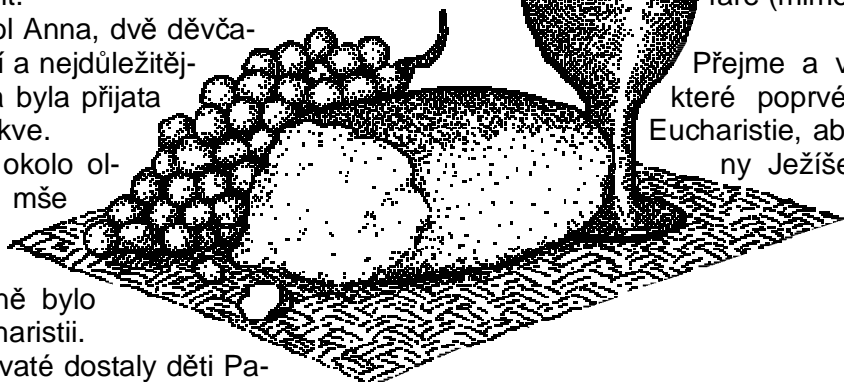
Děti shromážděny okolo oltáře, se v průběhu mše aktivně účastnily liturgie, přičemž vyvrcholením pro ně bylo přijetí Ježíše v Eucharistii.

Po skončení mše svaté dostaly děti Pa-

mětní listy, drobný dárek a společně s kněžími se vyfotografovaly, aby si mohly kdykoliv tento krásný den připomenout.

I když letos bylo trochu chladnější počasí, bylo agape, jako v minulých letech před kostelem, kde se sešly děti, rodiče a většina účastníků slavnostní mše svaté. Děkujeme rodičům a paní Novotné, kteří se o toto pohoštění postarali.

Ze slavnosti prvního svatého přijímání byly pořízeny fotografie a videozáznam. Vše lze objednat na faře (mimo čtvrtek).

Přejme a vyprošujeme dětem, které poprvé přijímaly svátost Eucharistie, aby posíleny a vedeny Ježíšem, vytrvaly a nechaly se vést dalším životem.

Irena Zbrojová

FARNÍ SETKÁNÍ RODIN

Když jsme připravovali letošní 2. farní setkání rodin, doufali jsme, že účast bude alespoň taková, jako minulý rok. A skutečně. 5. června se sešlo v salesiánském středisku více jak 40 rodin, což čítalo okolo 150 lidí. V dopoledním programu si děti v rámci „dětského dne“ zasoutěžily (ještě, že salesiáni mají dostatečně velké prostory, protože sv. Petr zrovna ten den rozdával vláhu), zatímco rodiče pozorně naslouchali moudrým a zasvěceným slovům Dr. Maxe Kašparů, který přijal od pana biskupa Kajneka pozvání do naší farnosti. Rodiče těch mladších dětí poznávali, co je v nejbližší době čeká, a ti, kteří mají dospívající děti zjišťovali, že podobné problémy při výchově mají i ostatní. Rozdíl mezi významem slov *formovat* a *informovat* však pochopili určitě všichni.

Dvě přednášky doplněné o praktické zkušenosti z psychiatrické praxe utekly tak rychle, že v závěru se z časových důvodů nedostalo ani na všechny položené otázky. Setkání s Maxem Kašparů bylo pro většinu určitě zážitkem, který zůstane v naší mysli dlouhou dobu.

Počtem přítomných byli mírně zaskočení i salesiáni, kteří počítali se společným obědem pro 60 lidí. Zda použili stejný zázrak jako Ježíš, to nevíme, ale všichni jsme se chutným obědem nasýtli.

Po obědě následovalo divadelní představení, ve kterém pan malíř kreslil dětem pohádky a společně s nimi je také hrál. Děti si tak zahrály pohádku „O řepě“, „O ztracené rukavičce“ a další. I když byl pan malíř po představení evidentně unaven, byl rád zájmem dětí a ještě po představení nakreslil dětem několik obrázků.

Vyvrcholením celého dne byla mše sv. při které jsme se všichni účastníci shromáždili u obětního stolu, abychom si uvědomili jednotu tohoto společenství, které v nás vytváří přítomnost Ježíše Krista. Mši sv. jsme shrnuli zážitky celého dne. Tím také skončila oficiální část farního setkání rodin.

A protože vykouklo slunce, vybraly se některé rodiny na dvůr a hřiště salesiánského střediska, aby poseděly při ohni, opekly pár špekáčků a zahrály si fotbal. Tak uběhl zbytek této soboty.

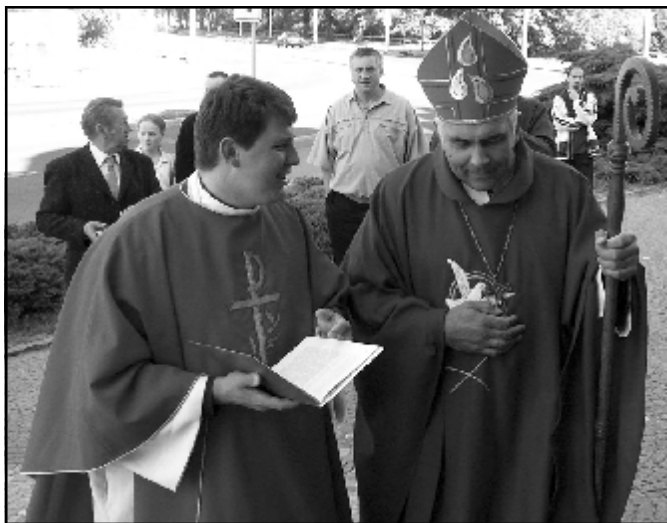
Závěrem nezbyvá než poděkovat všem, kteří přispěli nějakým způsobem při organizaci tohoto setkání, zejména pak salesiánům za poskytnutí prostoru jejich střediska, organizace soutěží i společného oběda.

Doufáme, že se nám podaří vytvořit z těchto rodinných setkání podobnou tradici, jakou má v naší farnosti např. farní adventní den.

Za účastníky
Jiří a Zuzana Petrášovi

DEN PLNÝ RADOSTI PRO PARDUBICKOU FARNOST

Hlava na hlavě, blesky fotoaparátů, sváteční šaty a sem tam i nervozita na tvářích. Není řeč o ničem jiném než o neděli 30. května 2004, kdy se našich 65 biřmovanců stalo dospělými křesťany.

Předcházela tomu sedmiměsíční příprava, kdy biřmovanci získali plno vědomostí, snad i zkušeností s vírou. Na tomto místě se patří poděkovat všem, kteří se na přípravě podíleli: P. Vladislavovi, který měl úlohu hlavního režiséra, p. Kašparovi a p. Kalčicovi za záživné přednášky a trpělivost při našich dotazech a všem vedoucím skupinek, ve kterých měli biřmovanci možnost diskutovat a vytvářet.

Ale vraťme se k tomu slavnému okamžiku, kdy mělo 65 lidí možnost na vlastní kůži zažít letnice. Za zvuku varhan postupně vcházel do kostela sv. Bartoloměje dlouhý průvod biřmovanců a kmotrů. Po bohoslužbě slova začal náš biskup Josef Kaj-

nek udílet svátost biřmování. Bylo krásné sledovat zástup mladých i starých, na jejichž ramenou

spočívaly ruce jejich kmotrů a kmoter. A tak biřmovanci přijali pečeť darů Ducha svatého, jež musí po celý život nalézat a rozvíjet je. Kež se jim to daří!

Odpoledne vypukla na faře oslava. V první dvouhodinovce patřil farní sál slavné Cimrmanově hře Švestka. Měli jsme možnost ji zhlédnout v podání našich pardubických ochotníků (Martine, Davide, Zajdo, Petře, Honzo, Pájo, bylo to super!). Měla ohromný úspěch, o čemž svědčí především to, že mnoho diváků mělo po celou dobu představení pusy od ucha k uchu. Po občerstvení následovala počítačová prezentace o pobytu v Příchovicích, taneční vystoupení, scénka a nechybělo ani několik originálních her. Kdo přišel, nelitoval.

Na závěr bych chtěla popřát všem biřmovancům,

aby jim 30. květen nikdy nevymizel z paměti. Aby se zhostili dobře svého úkolu svým životem hlásat a svědčit poselství o Bohu.

Lucka Fibichová

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO

AKCE A ČINNOSTI SALESIÁNSKÉHO STŘEDISKA MLÁDEŽE
V ČERVNU, ČERVENCI A SRPNU

ČERVEN			
16.-20. června	Sport-kultura	ABILYMPIÁDA 2004	SaSM
17.-22.června	Volejbal	MEZINÁRODNÍ VOLEJBALOVÝ TURNAJ	Nervesa della Battaglia
18.-19. června	Sport	CYKLOMARATON K24 - 4. ROČNÍK	Újezd u Brna
19. června	Malá kopaná	II. FRASSATI CUP (ROČ. 86 – 88)	Ostrava
23.-28. června	Mezinárodní	NÁVŠTĚVA PŘÁTEL Z ITÁLIE – ŘÍM	SaSM
26. června	Duchovní	KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ ANTONÍNA PRAŽANA, SDB	České Budějovice
27. června	Duchovní	PRIMIČNÍ MŠE SVATÁ A. PRAŽANA	Borová u Poličky 14:00
25.-27.června	Společenství	SVATBA O. ZRZAVÉHO + A. ČERVENKOVÉ	SaSM Pce
29. června	Výlet	VÝLET S NÁBOŽKEM	
29. června	Společenství	TÁBORÁK NA ROZLOUČENOU	SaSM Pce 18:00 hod
ČERVENEC			
1. - 10. 7.	Prázdniny	CHALOUPKA MLADŠÍ	Míčov
1. – 6. července	Vodáctví	H ₂ O – STARŠÍ	Berounka
3. července	Volejbal	BEACH TURNAJ SV. CYRILA A METODĚJE - 4. ROČNÍK	Koryčany SHM
11. – 18. 7.	Prázdniny	CHALOUPKA STARŠÍ	Vysoká nad Jizerou
14. - 18. 7.	Duchovní	DUCHOVNÍ CVIČENÍ S DĚTMI	Božkov
25. 7. – 6. 8.	Prázdniny	VYSOKOHORSKÁ TURISTIKA – STARŠÍ	Valle d'Aosta, Gran Paradiso
SRPEN			
6. - 14. srpna	Prázdniny	HORSKÁ TURISTIKA PRO MLÁDEŽ	Roháče - Slovensko
23. - 28. srpna	Prázdniny	PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR	SaSM Pce

ROHÁČE - SLOVENSKO

Odjezd: pátek 6. srpna ve 22.52 hod. z vlakového nádraží (můžeš přijít na 20.00 hod. do střediska a pak vyrazit spolu na nádraží).

Návrat: 14. srpna v 17.36 hod. opět na vlakové nádraží

Cena: Jízdné + kemp 700 Kč, strava 500 Kč

CHALOUPKA PRO STARŠÍ

Termín:

od 11. července 2004

do 17. července 2004

Místo: Vysoká nad Jizerou

Cena za pobyt: 800,- Kč

Pro děti II. stupně ZŠ

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

Pořadatel: Salesiánské středisko mládeže

Místo konání: Zborovské nám. 2018, 530 02 Pce

Datum konání: Od 23. srpna do 27. srpna 2004 (včetně)

Věk: Pro děti od 7 do 13 let

Cena tábora: 600 Kč (včetně oběda a svačiny)

Program:

7.30	setkání animátorů na středisku
8.00	přivítání dětí
8.30	zahájení dne; téma, vyprávění, scénka
8.45 – 10.45	hry týkající se tématu dne
11.00 – 12.00	tvoření výrobků důležitých ke hrám
12.15 – 13.00	oběd
13.00 – 14.20	okruh dovednosti, zručnosti
14.20 – 14.30	svačina
14.30 – 16.40	hry, turnaje, soutěže
16.50 – 17.00	hodnocení
17.00	ukončení dne

VYSOKOHORSKÁ TURISTIKA

Místo: Valle d'Aosta 2004

Odjezd: z Pardubic ze Střediska v neděli 25. července 2004 ve 13 hodin.

Návrat: v pátek dopoledne 6. srpna 2004.

Od 18 let a výše

Cena: 4500,- Kč

**BLIŽŠÍ INFORMACE
O JEDNOTLIVÝCH AKCÍCH
VÁM VE STŘEDISKU
VE DNECH NE, ÚT A ČT
OD 14.30 DO 20.00
ŘEKNE JINDŘICH ČÁP.**

PETR PIŤHA: SKRYTÁ NEBEZPEČÍ TECHNIKY

O nerozpoznávaných vedlejších vlivech moderních vynálezů na společnost a jednotlivce

V rámci Pondělních večerů u sv. Jana proběhla přednáška Prof. Piťhy, která se zabývala negativní stránkou technického vývoje naší civilizace. Autor ani v nejmenším nechce odsuzovat technický vývoj, rozhodně proti němu nevystupuje a nesnižuje jeho pozitiva, pouze zaznamenává a komentuje i ty stránky technických vynálezů, na které málokdo poukáže, rozhodně ne ti, kteří nám takový objev nabízejí ke koupi. Přitom nelze pochybovat, že technický rozvoj nutně s sebou musí nést i záporné důsledky pro náš život. Autor nemá připravená řešení, jak tomuto zápornému vlivu čelit, pouze má zato, že je dobré o nebezpečích, která technika také přináší, vědět.

Každý úspěšný pokus je totiž nebezpečný, protože způsobí změnu světa – to věděli lidé už v dávnověku. Každá, i nepatrná změna ve světě kolem nás znamená i změnu v každém z nás a my tyto změny vlastně nerozpoznáváme. A změna znamená zánik toho stavu předchozího. To je jistě někdy prospěšné a je cílem té změny, ale často se změní i něco, na čem je ona kýžená změna vybudována a zánik oné základny znamená zhroucení systému.

Objev knihtisku znamenal zánik ústního podání – vedl k zániku vypravěčů. Dnes tato lidská činnost prakticky vymizela v původní podobě. Dnešní obrazová civilizace zase znamená úpadek významu knih.

Objev žárovky znamenal vznik umělého dne, což byl obrovský zásah do života člověka a do jeho rytmu.

Foto a kinopřístroje znamenají ztrátu pozornosti účastníků významných událostí - mnohdy se věnují natolik fotodokumentování, že svoji účast a soustředění prožívají až při prohlížení fotografií. Paměť a pozornost přítomných nahrazují obrazové a zvukové záznamy, zážitky z události je zředeny.

Dnes je stírán rozdíl vegetačních cyklů – význam ztrácí sezonní jídla, sporty apod. Čas je tím zhuštěn, život je obohacován, ale je i nudnější, odpadá napjaté očekávání příchodu změny. Také prostorové a časové závislosti jsou narušeny, neboť v závislosti na použitém dopravním prostředku se velké vzdálenosti prolínají s krátkými a dochází ke zmatení časových a rozměrových relací.

Mobilní telefony vytvářejí představy o neexistující přítomnosti druhého člověka – pseudopřítomnost, což není srovnatelné se skutečnou společnou přítomností. Dále tento prostředek vytváří představu pseudojistoty. Lidé se vydávají na cesty s nedostatečným vybavením - např. do hor – s dojmem, že vše vyřeší pomocí mobilu.

Pro jednotu rodiny je zhoubná kombinace mrazničky a mikrovlnné trouby. Příprava teplého jídla se stává tak dostupná, že společné jídlo nemusí být bezpodmínečně realizováno pro celou rodinu, která se tak neschází a nesjednocuje se společným jídlem. Přitom společné jídlo od pradávna ve všech kulturách a náboženstvích je velmi podstatnou složkou jednoty společnosti.

Největší vliv na změny v našem životě má televize. Stáváme se lhostejnými ke zlu, kterého vidíme příliš

mnoho a psychika to řeší bagatelizací. A nejde jen o špatné a násilné pořady. Lidé se stávají pasivní v oblasti zábavy a nechávají se bavit – konzum zábavy. To se projevuje i pasivitou v náboženském a společenském životě. Ve všech oblastech dnešní společnost ztrácí schopnost se bavit, zpívat, vyprávět příběhy ze života. Dnešní venkovská hospoda je nudná "udírna", ve které hraje televize.

Vliv reklamy je zaměřen na vytváření klasických reflexů. Přitom reflexní jednání je spojeno s agresivitou, která je člověku vrozená jako obranná a sebezáchovná schopnost. Reflexní jednání je rychlé a zbavuje možnosti věc rozmyslet.

Televize přináší i vznik pseudosvěta. Jsou to situace, kdy máme pocit nějakého zážitku tím, že nám je zprostředkován obrazový a zvukový vjem - chybí však všechno ostatní z dané reality. Tento pseudosvět nemá např. pachové a tepelné doprovodné vlivy, chybí možnost být ohrožen atd. Pseudosvět není možné přenést do reality, což můžeme dobře pozorovat u dětí, které se o to často pokoušejí. To především narušuje citové mezilidské vztahy, u dětí více než u dospělých.

Film zbavuje člověka svobody. Pohled kamery nás nutí dívat se pouze na to, co kameraman zabírá. Tak se projevují dnes i u herců problematické situace v divadlech. Herci nezvládají často role ve chvíli, kdy nejsou v aktivním záběru.

Počítače a počítačové hry mohou člověka úplně ovládnout, jako droga. Práce s nimi může vést k potížím navazování mezilidských vztahů. Počítač jako protějšek – plný informací, nepropadající lidským chybám - přesto není protějšek ve smyslu komunikace. Lze ho například vypnout - a to i ve chvíli, kdy je z mé strany další „komunikace“ pro mne obtížná, nevím si s tím rady. Tlačítko RESET však nemá člověk, se kterým pak komunikovat neumíme. Manželské problémy lidé často řeší tak, že začnou znovu, od začátku.

Vliv internetu jako media, které přináší nepřehledné množství informací všeho druhu, lze těžko odhadnout. Předpokládá se, že mnoho lidí tyto informace bude přijímat, nebudou je však umět třídít a zařazovat, vylučovat nepodstatné a nedůležité a vybírat podstatné. Pravděpodobně budou vznikat velké řady polovzdělanců – lidí informovaných, neschopných však informací použít k dalšímu pozitivnímu pokroku lidstva – i v technické oblasti.

Vliv současných vynálezů na jedince a společnost není jistě tímto výčtem vyčerpán a není rozhodně jen negativní. Je však třeba, abychom i my, křesťané, přijali zodpovědnost za svět, ve kterém žijeme. Třeba i tím, že uvedené problémy budeme promýšlet ve svých rozhovorech s Bohem, abychom tím čerpali sílu pro lidstvo vypořádat se s vývojem k prospěchu světa.

Text přednášky pořídil Jan Franc. Text najdete také na farních stránkách www.farnost-pardubice.cz.

DUCHOVNÍ HUDBA

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 19 KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY 4. ČÁST - VARHANY A VARHANNÍ HRA (3)

Dvacáté století bylo ve vývoji varhan velkým přelomem. Na jedné straně ještě nejméně do 30. let přetrvával stav z 19. století, ale na straně druhé lze již od začátku století pozorovat snahy některých umělců a později i varhanářů o zachování starých barokních nástrojů a o uplatňování jejich zvukových zákonitostí při stavbě varhan nových. Na tomto místě nelze opomenout význam osobnosti Alberta Schweitzera, varhanního virtuóza, znalce díla J. S. Bacha, světově proslulého humanisty a lékaře z Lambaréné, jenž vyvolal v Německu vznik hnutí - Orgelbewegung, zaměřeného na záchranu historických nástrojů. Později, po 2. světové válce, byl ve stavbě varhan nastartován vývoj, který slučoval uplatňování zásad a zákonitostí barokních varhanářů s moderními technickými vymoženostmi, včetně elektroniky. Lze říci, že moderní nástroje, stavěné po celém světě i v zemích bez tradice varhanářství a varhanní hry /většinou spojené s křesťanstvím/ - Čína, Japonsko a J. Korea, jsou nástroje univerzální, které nabízejí široké zvukové a technické možnosti pro interpretaci varhanní literatury všech stylových období. Mimo to je všeobecně věnována mimořádná péče zachovaným nebo obnovovaným historickým nástrojům. Je velmi dobře, že tento trend, i když se zpožděním, dorazil také do našich zemí. Za minulého režimu nebylo snadné zachraňovat a restaurovat historické varhany a nové byly

v chrámech stavěny poměrně zřídka. Mnoho cenných nástrojů bylo zničeno nedostatečnou údržbou, neodbornými zásahy při rekonstrukcích, ale také vandalstvím a rušením kostelů. Určité množství nových varhan bylo postaveno v koncertních síních - např. Zlín, Praha - Palác kultury (dnes rozebrány), Ostrava, nově letos na podzim v Domě hudby v Pardubicích, a také ve zrušených kostelích - Cheb, Hradec Králové, Ústí n. Labem, Uničov, České Budějovice a další. To přispělo k poměrně značnému podílu varhanní hudby na veřejných, řekněme světských koncertech a samozřejmě to vzbudilo velký zájem veřejnosti o toto umění. V Čechách a na Moravě existovalo v době komunismu jen několik varhanářských firem - především Varhany Krnov a družstva Igra Praha a Organa Kutná Hora. Dnes se počet varhanářských firem a samostatných varhanářů rozrostl do desítek. Řada z nich dosahuje pozoruhodných výsledků (např. v našem okolí nový nástroj fy Kánský-Brachtl v kostele sv. Antonína na Novém Hradci) a dokazují, že varhanářství je nejen řemeslo, ale také umění.

V příštím pokračování našeho cyklu o varhanách a varhanní hře se budeme zabývat popisem a technickou stránkou varhan.

Pokračování příště
Jiří Kuchválek - regenschori

POZVÁNKY NA KONCERTY

V červnu se uskuteční několik koncertů, o kterých bych Vás rád informoval:

Nejprve to bude ve středu **16. června** maturitní a absolventský koncert čtyř studentů varhanního oddělení Konzervatoře v Pardubicích, na který Vás osobně srdečně zvu - tímto vystoupením společně se svými kolegy totiž uzavřu studium na této škole. Koncert se koná v krásných prostorách **Městské hudební síně v Hradci Králové od 19 hodin**. Program je tvořen skladbami J. S. Bacha, J. Brahmsa, M. Regera, A. Solera a dalších.

V neděli **20. června od 17.30 hod.** (před večerní mší sv.) vystoupí v **kostele sv. Bartoloměje** se svým programem **varhaníci pražské Konzervatoře**. V podání šesti studentů zazní díla J. S. Bacha, C. Francka, F. Liszta, M. Duprého, O. Messiaena a P. Ebena. Vstupné je dobrovolné.

Hned ve středu poté, **23. června od 16.30 hod.** (opět před večerní mší sv.), se rovněž v **kostele sv. Bartoloměje** uskuteční **koncert duchovní hudby**, na kterém budou účinkovat **studenti pardubické Konzervatoře** - krom varhaníků vystoupí i členové smyčcového oddělení a pěvecký sbor. Uslyšíte skladby T. Duboise, F. Mendelssohna, M. E. Bossiho, M. Regera, B. Smetany a dalších autorů. Tento koncert má ušlechtilý cíl - dobrovolné vstupné z něj bude věnováno skautům na vybudování nové klubovny (o tu původní přišli při požáru v polovině května). Toto gesto by mohlo být impulsem pro další podobné aktivity.

Těším se proto na Vaši účast a prosím Vás o podporu těchto kulturních akcí.

Martin Beran

CHOTĚBORKY

**OBLASTNÍ CHARITA PARDUBICE,
STŘEDISKO CHOTĚBORKY VÁS ZVE
NA VÝSTAVU**

SLADÍM, SLADÍŠ, SLADÍME ANEB S CUKREM KOLEM SVĚTA

Výstava cukru sběratelky ing. Miloslavy Žďárské doplněná malbami na hedvábí Lori Hrabáňové a keramikou Bány Habětínkové.

Přijďte se podívat nejen na rozsáhlou sbírku balených cukrů, ale i na historickou formu cukrů – homole, a dovíte se něco z dějin dáčické první kostky cukru.

Výstava se koná v sále bývalé hospody v Chotěborkách v měsíci červenci a srpnu 2004 a je přístupná každý týden vždy od čtvrtka do neděle od 14.00 do 18.00 hod., nebo po dohodě na tel. 737 501 219 (p. Rejlek).
Vstup volný

X. HUDEBNÍ LÉTO NA CHOTĚBORKÁCH 2004

Program celého jubilejního **Hudebního léta** je zaměřen na letošní hudební výročí. Koncerty začínají mši sv. v 17 hod. v místním **kostele Nanebevzetí Panny Marie** a pokračují podle programu v kostele nebo na faře.

Zahajovací koncert v sobotu 26. 6. 2004

Zpívá sbor Akademického gymnasia v Praze, sbormistr prof. Petr Hlavatý.

Mši sv. v 17 hod. slouží otec biskup J. Kajnek

Sobota 17. 7. 2004

Pocta Antonínu Dvořákovi

Mši sv. v 17 hod. slouží P. Jan Novotný

Sobota 7. 8. 2004

Komorní koncert: Jiří Pazdera – klarinet, Jan Žďánský – violoncello, Jaroslava Pěchočová - klavír

Mši sv. v 17 hod. slouží P. Vojtěch Brož

Závěrečný koncert 21. 8. 2004

Bedřich Smetana – Prodaná nevěsta (operní výstupy), účinkují sólisté Moravského divadla z Olomouce.

Mši sv. v 17 hod. slouží P. Tomáš Holub

**V OZDRAVNÉM STŘEDISKU CHARITY JSOU JEŠTĚ
VOLNÁ MÍSTA NA PRÁZDNINY.**

Farnost Pardubice
Oficiální stránky pardubické farnosti

NOVINKY NA WWW.FARNOST-PARDUBICE.CZ

Liturgický kalendář katolík.cz

Díky laskavosti administrátora webu *katolik.cz* vám jako novou službu přinášíme liturgický kalendář: aktuální přehled liturgických čtení na tento den a tuto neděli. Na hlavní stránce webu *farnost-pardubice.cz* v rámečku pravo dole najdete vždy aktuální přehled liturgických čtení. První rámeček obsahuje čtení na daný den, ve druhém rámečku pak najdete čtení pro příští neděli.

Pokud klepnete na čtení z kategorie nedělní liturgie, otevře se vám nové okno s textem všech čtení (pro běžné dny tyto texty bohužel nejsou k dispozici). Věříme, že přehled shledáte užitečným pomocníkem při přípravě na nedělní i denní bohoslužby.

Nová verze galerie fotografií

Ještě jednu novinku vám můžeme představit: byla uvedena do provozu nová verze galerie fotografií. Najdete v ní teď přes 400 fotografií v deseti kategoriích. Galerii najdete na webu *farnost-pardubice.cz* pod odkazem Galerie. Věříme, že se galerie bude časem rozrůstat. Ať se vám líbí!

Pavel Franc

NÁVŠTĚVA Z UGANDY

Nestává se často, že by do pardubické farnosti přijely děti ze země od rovníku. Pokud mi paměť sahá, stalo se tak poprvé. Proč byly právě Pardubice vybrány jako jedno z dvanácti míst České republiky, kam se během své dvoutýdenní návštěvy ugandské děti podívaly? Jak už jsem psala v minulém čísle Zpravodaje, cesta se uskutečnila z podnětu Papežského misijního díla dětí, jehož cílem je vychovávat v dětech misijního ducha a vést je k solidaritě. Zájem o misie nebyl naší farnosti nikdy cizí. Již za totality se zde balily balíčky pro misie, v době svobody se v této činnosti pokračovalo, děti i dospělí se zapojily do sběru a zpracování známek a v našich kostelích se koná několikrát do roka sbírka ve prospěch chudých ve třetím světě. V době postní a adventní se vybírá na Adopci srdce pro sirotky ze Rwandy, děti v adventě spojí již řadu let na sbírku „Jeden dárek navíc“, průběžně nosily své korunky pro chudé děti na hodinách náboženství a již několikrát se účastnily malování pohledů pro misie. Od roku 1990 jsme zažili i několik návštěv misionářů v našem kostele.

Návštěva z Ugandy však byla mimořádná počtem a věkem návštěvníků. Z bohatého pardubického programu patřila k největším zážitkům společná mše svatá v kostele sv. Bartoloměje. Přítomní mohli na vlastní oči vidět upřímnou radost, kterou mají Afričané při setkání s Pánem a kterou vyjadřují nejen svými zpěvy, bubnováním, ale také liturgickými tanci – na úvod mše svaté, při obětním průvodu a po přijímání. Víra je pro ně životní nutností v jejich velmi obtížných životních podmínkách. K důstojnosti celé liturgie patřilo i dvojjazyčné čtení liturgických textů a překlad kázání P. Jiřího Šlégra, národního ředitele PMD v České republice, jakož i přivítání hostů v anglickém jazyce hlavním celebrantem bohoslužby – P. Vladislavem Brokešem.

Kromě hostů z Ugandy přijely do Pardubic i dvě dětské výpravy – z Jakub klubu Farní charity v Přelouči a z farností Hoješín a Slatiňany se sestrou Terezií. Děti určitě dlouho nezapomenout na písně a tance u ohně, ke kterým se nechaly africkými rytmy strhnout.

Ačkoliv šlo o jediný den a dvě noci v Pardubicích, za jejich hladký průběh a množství zážitků vděčíme mnoha lidem. Jménem PMD děkuji všem, kdo jste pomohli s přípravou, přišli na setkání, přispěli na úhradu nákladů spojených s touto návštěvou jak příspěvkem do sbírky při mši svaté, tak salesiánům za bezplatné poskytnutí prostor a ubytování hostů, kdo jste připravili dárky a odpolední program. Hosté si z Pardubic odvezli pískovcovou

sošku Panny Marie a děti náramky přátelství, papírové ozdoby od našich dětí, svetry pro zahřátí a zdobené perníčky. Dopolední program, oběd a dopravu sponzorovaly firmy Pavliš a Hartmann, výrobce požární techniky, a firma Stera. Dík patří i paní Ing. Věře Novotné, která zprostředkovala přijetí na pardubické radnici. O tom, že nebylo jen pouhou formalitou, svědčí i zájem pana náměstka Jiřího Raszkazova, který večer přišel se svým synem zcela neformálně k ohni na salesiánském hřišti.

Ugandští kněží i děti si od návštěvy u nás slibují především spojení v modlitbě na základě lepšího vzájemného poznání. Proto uveřejňujeme i přepis vyprávění P. Augustina Lukengeho z odpolední besedy s dospělými, která se konala spolu s promítáním dokumentu o Ugandě v Salesiánském středisku mládeže.

**Co nám přijel říci P. Augustin Lukenge,
národní ředitel Papežského misijního díla
v Ugandě
(přepis záznamu besedy s dospělými
v Pardubicích)**

Mám velkou radost z toho, že mohu být v České republice. Přijeli jsme se skupinou 22 dětí, dalšími třemi kněžími, dvěma řeholními sestrami a jednou mladou dívkou z iniciativy a na pozvání P. Jiřího Šlégra, národního ředitele PMD v České republice. Často se spolu setkáváme v Římě a začali jsme si vyměňovat zkušenosti a vědomosti o našich zemích a o misii obou církví v našich zemích. Proto jsme přáteli České republiky.

Uganda otce Jiřího zaujala, protože někteří lidé žádali národní kancelář, aby pomohla Ugandě. Proto chtěl vidět některé z oblastí, kde jsou děti, kterým má být pomozeno. Domluvili jsme se a on k nám v únoru do Ugandy přiletěl. Přišel s otcem

(Pokračování na str. 10)

(Pokračování ze str. 9)

Ryškou z Telepace a s Pavlem Šaňkem z Radia Proglas. Tito tři připravili filmový dokument.

Já jsem otec Augustin Lukenge, jsem národním ředitelem Papežských misijních děl v Ugandě. Knězem jsem už 15 let a v této službě pro Papežská misijní díla jsem už pět let. Co se týká PMDD v Ugandě, toto dílo začalo v roce 1985, nejprve se skládalo pouze z několika škol v arcidiecézi Kampala, ale teď už se rozšířilo i do dalších diecézí. V Ugandě máme 19 diecézí a v každé diecézi je alespoň jedna škola, která má nějaké děti zapojené v PMDD. Ty děti, které sem přijely, reprezentují některou z diecézí, a tak jak se o to pokouší otec Jiří tady, my také učíme děti milovat Ježíše, odevzdat se Ježíši a odevzdat se církvi. A učíme děti, aby si uvědomily, že i ony jako děti mohou být misionáři. Mohou být přáteli Ježíše a misionáři Ježíše. Mohou se dělit o svou víru s dalšími dětmi. Mohou ukázat dalším dětem krásu víry a křesťanství a mohou naučit druhé děti o tom, co je to Bible a jaké má hodnoty. Hodnoty jako jsou láska, odpuštění, sdílení se, jednota, vážení si dalších kultur. PMDD pomáhá dětem otevřít se dalším kulturám.

Naše děti sem nepřišly jenom proto, aby tu viděly nové věci, ale aby se učily z kultury českých dětí. PMDD také učí děti mít zájem o ty další. Jak Ježíš říká: Když jste viděli někoho žíznivého a dali jste mu napít a někoho hladového a dali jste mu najíst, tak to jste viděli mne. A PMDD pomáhá dětem uskutečnit toto slovo v jejich životech. Dost možná, že jsem chudý, že mám problémy, že jsem nemocný, ale zrovna tak mohou být kolem mne lidé, kteří jsou ještě víc nemocní, jsou na tom hůř, ještě hladovější, ještě chudší. Takže tyto děti, ačkoliv samy jsou potřebné, se učí pomáhat ještě potřebnějším. Každoročně mají sbírku, samy mezi sebou vybírají a dělají to s vědomím, že to málo, čeho se vzdají, někomu někde pomůže.

Také nabízejí svůj čas a službu, například v sobotu chodí děti z PMDD pomáhat uklízet kostel, přinesou květiny do kostela, také slouží při mši svaté jako ministranti, ve škole vedou pěvecký sbor a dělají další charitativní věci – navštěvují nemocné a staré. Když se to shrne – PMDD má za úkol sloužit v lásce. Myslím, že když se toto věci budou děti učit od útlého věku, tak z nich vyroste dobří dospělí. Budou z nich dobří služebníci lidí ve vládě, dobří služebníci v církvi a myslím, že takového ducha by měl mít celý svět.

Máme radost z toho, že v České republice jsme byli tak dobře přivítáni. Naše děti už dostaly od českých dětí nějaké dárky. Teď si spolu s českými dětmi hrají, myslím, že toto je duch, který by v celém světě měl být – vážit si jiné kultu-

ry. My, dospělí, se máme hodně od dětí co učit. Dětem se velmi rychle daří navázat přátelství. Děti nevidí problém v barvě pleti nebo v jazyku, prostě se spřátelí a je to. A není divu, že Ježíš tolik miluje děti.

On nám, dospělým, říká, že nebudeme-li jako děti, nebudeme moci zdědit nebeské království. A tak to, co bych chtěl Čechům, zvláště katolíkům, vzkázat, je milovat svou církev. Milovat Boha. A dělat všechno proto, aby se evangelní hodnoty stále podporovaly a rostly. Dále vychovávat děti ve víře a přinést Boha, Ježíše, dětem. Vyzývám vás, abyste podpořili PMDD skrze kancelář a otce Jiřího Šlégra, aby mohli pomoci té práci, kterou dělají pro pomoc dětem. Aby mnoho dětí se stalo členy PMDD a to aby pomohlo mladým lidem vážít si misijního ducha. Církev potřebuje mnoho mladých mužů a žen, kteří budou sloužit v církvi. Jako kněží nebo jako řeholní sestry a bratři. Protože v ČR i v Evropě je velký pokles povolání. Církev potřebuje povolání. V Africe máme stále velké požehnání, máme stále mnoho povolání. V menších seminářích, kterých máme kolem 15ti, jsou chlapci od 12ti do 18ti let. Pak máme pět větších seminářů, kde jsou mladí muži, kteří už se připravují na kněžství. Tyto semináře jsou téměř plné. Takže stále máme požehnání v povoláních. Ale musíme pamatovat na to, že to byla Evropa, která evangelizovala Afriku. Evropa přinesla víru Africe a měla by si ji zachovat. Měla by si zachovat misionářského ducha a měli by být více misionáři sami sobě. A to je moje výzva ke členům církve v České republice.

Prosím vás, abyste se také za nás v Ugandě modlili. Uganda a vůbec celá Afrika mají spoustu dobrých věcí, je tam stále dobrý rodinný život a kultura a vůbec to tam po této stránce dobře žije. Máme ale také spoustu problémů. Problém chudoby, nemocí, nedostatek vzdělání pro děti.

(Pokračování na str. 11)

(Pokračování ze str. 10)

Vzdělání je v Ugandě velmi drahé. Spousta dětí vůbec nemůže chodit do školy, přestože vláda začala s novým programem pro základní vzdělání, nicméně po základní škole většina dětí nemůže pokračovat ve vzdělávání.

Dalším problémem je AIDS. To už zabilo spoustu lidí, zvláště mezi pracujícími. Ti po sobě zanechali sirotky. Tyto děti hledají pomoc, mnohé z nich ji nemohou najít. Takže je především úkolem církve pomoci těmto dětem. A PMDD je jednou z organizací, které pomáhají. Aby pomohlo dětem projít školou, pomáhat i ve zdravotnické oblasti, sbírat děti z ulice. Spousta dětí je na ulicích, žebrají, nemají ani matku, ani otce.

Dalším problémem je válka na severu Ugandy. Působí to, že spousta dětí musí trpět. Některé z těchto dětí jsou také na ulicích, nemohou chodit do školy, nemají žádné přístřeší, žádný domov. Těmto všem problémům musí čelit naše společnost a církve v Ugandě. Věříme, že díky pomoci vašich modliteb, nám Bůh pomůže. Bůh pomáhá

skrze další lidi. Takže doufáme, že naše návštěva v České republice přiblíží českým lidem problémy i dobré věci, které v Ugandě máme. A skrze PMDD bude alespoň několik dětí na tom lépe."

Moc vám děkuji. Rádi vás také přivítáme někdy v Ugandě.

Jak jste viděli v dokumentu, Uganda je nazývána perlou Afriky. Je to perla poskvněná krví, takže nás návštěvníci z různých částí světa povzbuzují a možná nám pomohou očistit tuto perlu a vrátit jí původní krásu. Děkuji a Bůh vám žehnej.

Zaznamenala Marie Zimmermannová, diecézní ředitelka PMD

V případě zájmu o videokazetu „Uganda, trpící perla Afriky“ nebo o Misijní kalendář s obrázky z Ugandy na rok 2005, mne kontaktujte na tel. 466304048 (večer) nebo 737 215 335, e-mail: zimmermannova@diecezezhk.cz. Cena těchto materiálů není určena, jde o dobrovolný příspěvek ve prospěch ugandských dětí.

NEPOHODU Z POČASÍ VYVÁŽILA POHOSTINNOST NERATOVSKÝCH

Zájezd pořádaný Oblastní charitou Pardubice na **charitní pouť do Neratova** splnil dle vyjádření jeho třiceti účastníků očekávání. Již během cesty se mohli všichni účastníci zájezdu seznámit s historií Neratova a působením občanského sdružení, které se snaží obnovit neratovskou tradici a znovu vybudovat dříve značně vyhledávané a za doby totality zničené poutní místo. Poutě, jejímž základním tématem bylo motto „DIECÉZE A RODINA“, zahájil P. Prokop Brož a Mons. Josef Suchár. Při zahájení dostali možnost promluvit také ředitelky a ředitel oblastních charit z Havlíčkova Brodu, Kutné Hory a Pardubic, kteří stručně seznámili poutníky s tím, jak Charita přispívá svou pomocí rodinám. První akcí odpoledne bylo vystoupení dětí z Neratova, které předvedly osobitým způsobem biblický příběh o Jonášovi. Dalšími programy bylo hudební vystoupení Karla Diepolda a ukázky poezie Pavla Mrštíny. Všechny Charity prezentovaly svou činnost, kterou pomáhají rodinám, formou nástěnek umístěných v jídelně neratovského sociálního zařízení. Oblastní charita Pardubice prezentovala na svém panelu pomoc rodinám formou ošetrovatelské a pečovatelské služby, osobní asistencí u dětí a dospělých s postižením a možností pobytu rodin s jejich tělesně postiženými členy v rekreačním

středisku „Chotěborky“. Tato jídelna posloužila z důvodu deštivého počasí také jako improvizovaná kaple, kde byla sloužena mše svatá. Hlavním celebrantem byl královéhradecký biskup Dominik Duka. Vedle mše svaté patřilo k největším událostem pouti budování sadu smíření, kterého se účastnili také pardubičtí farníci (viz obr.) a udělení charitního vyznamenání. Jednou z vyznamenaných byla vedoucí střediska charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby Oblastní charity Pardubice Mgr. Marie Hubálková. Nepohodu způsobenou počasím, které zne-
příjemňovalo druhou polovinu pouti, vyvážila pohostinnost organizátorů. V příjemném prostředí bylo připraveno dostatek jídla a pití včetně produktů z domácí neratovské kuchyně ve formě chutných koláčů a dalšího pečiva. Na zpáteční cestě měli pardubičtí farníci v autobuse možnost zhlédnout video z televizního pořadu „Na vlastní oči“ o problémech se sousedy plánované stavby Domu pokojného stáří v Rosicích nad Labem. Účastníci zájezdu projevíli při loučení zájem o podobné akce, což bylo velkou odměnou pro organizátory zájezdu. Věříme, že podobné akce pořádané Oblastní charitou Pardubice budou mít stále více příznivců a napomohou tak k aktivnímu životu naší farní rodiny.
K. Tajovský

MARIAZELL

MARIAZELL O ĀIMA POUTNĀKĀ

UĹ nĚkolik let jsem myslel na to, Źe bych se jednou rād vydal poutnĚ do Mariazell. Ale protoŹe se tĚzce obouvám se svou nohou Ā. 47 a trpĹm rŹznými otlaky po delší chŹzi, dostal jsem odvahu se zŹčastnit aspoŹ cyklopouti s Orlm. ZaĀalo to slavnostnĚ. NaveĀer 18. 5. pan starosta mĚsta Znojma nās uvĹtal s dechovkou a odstartoval naši poutĚ. PrvnĹ asi hodina cesty vedla pĚes hraniĀnĹ pĚechod Hnanice do Retzu. Tam jsme zaĀali poutĚ mĹi svatou a pĹijali pohostinnost otcŹ dominikānŹ a mĹstnĹch farnĹkŹ. DruhŹ den jsme pokračovali cca 70 km do mĚsta Krems, kterĹ leŹi na levĚm bĚhu Dunaje. Tam jsme byli ubytovāni ve sportovnĹ hale a veĀer mohli vyuŹit zaplavat si v bazĚnu, kterŹ byl souĀastĹ areālu. TĚtĹ etapa byla nejdelĹi (90-100 km). Cyklostezky vedly podĚl Dunaje mezi vinicemi a sady. NāvĹtĚva benediktnĹskĹho klāĹtera v Melku a potom uŹ proti proudu řeky Ybs jsme dorazili do mĚsteĀka Gaming. UbytovānĹ nām poskytl bŹvalŹ kartuziānskŹ klāĹter – nyní sĹdlo americkĹ university. PoslednĹ Āast pouti uŹ vedla do hor. Nebyla dlouhā, asi 40 km, ale museli jsme pĚekonat pĚevŹšení 950 m. Na passu Zellerrain (1125 m n.m.) teprve kvetly petrklĹiĀe a podbĚl a nĚkolikrāt jsme jeli kolem snĚhovŹch polĹ. Odtamtud uŹ s kopce do Mariazell (870 m n.m.). Celā vŹprava cca 120 osob se bĚhem dne a cesty rozdĚlila na skupinky, kterĹ uŹ mĚly svŹj program a lidĚ se drŹeli pospolu.

KaŹdŹ den jsme spoleĀnĚ zaĀali mĹi svatou. MājovĹ poboŹnosti jsme si konali v kapliĀkāch na cestĚ. PoĀasĹ nām pĚālo – jen v zāvĚru nās zastihl jeĹtĚ teplŹ mājovŹ deĹtĹiĀek s bouřkou.

Data z mĚho tachometru: Celkem na cestĚ (vĀetnĚ chŹze do kopce) 12 a pŹl hodiny, celkovŹ poĀet 210 km, prŹmĚrnā rychlost 17 km/hod., max. rychlost 51 km/hod.

MokrĹ a studenĹ nāsledujĹcĹ 2 dny byly pĹĹleŹitostĹ k tomu, abyĀom nĚco vydrŹeli.

Napadalo mne pĚi tom, Źe duchovnĹ obnovenĹ Evropy bude asi vŹžadovat jeĹtĚ mnohĹ obĚti. V nedĚli naveĀer, kdyŹ jsme si odvāŹeli kola k autobusŹm, kterĹ jely do naĹich farnostĹ, jsme byli svĚdky tĚch mnohŹch nāmah, Źnav a obĚtĹ, kterĹ pĹināĹeli pĚedevĹiĹm starĹi a nemocnĹ poutnĹci na cestĚ ke svŹm autobusŹm vzdālenŹm snad aŹ do 14 km.

MyslĹm, Źe na tuto poutĚ nārŹdŹ bude mnoho lidĹ vzpomĹnat do smrti. KĚŹ Āas odnese a pĹikryje vĹechny emoce a rozhořĀenĹ z nedostatku organizace. KĚŹ zŹstane v naĹich srdcĹch pevnā nadĚje, Źe naĹe Matka, Panna Maria, znā vĹechny nāmahy naĹich ŹivotnĹch poutĹ, Źe je naĹe pĚuvodkynĚ, pĹĹmluvkynĚ a spolupoutnice.

ZdravĹ a Źehnā +Josef Kajnek,
pomocnŹ biskup krālovĚhradeĀkŹ

Dne 21. kvĚtna jsme se vydali na poutĚ nārŹdŹ do rakouskĹho Mariazell. V jedenāĀt veĀer jsme vyrazili od zimnĹho stadionu a v pĚt rāno jsme byli na mĹstĚ. V Mariazell nās uvĹtal hustŹ deĹĹ. Nenechali jsme se jĹm ale zastraĹit a vyrazili jsme. NaĹim cĹlem bylo letiĹtĚ, kde se mĚl konat hlavnĹ program. Zde jsme obdrŹeli poutnickĹ taĹky a v nich tolik vytouŹenĹ plāĹtĚnky. No obdrŹeli ... NĚkteĹi poutnĹci byli dost bojovnĹ. Potom jsme se vydali sloŹit si ŹidliĀku. To byla

zāleŹitost pro technickĹ typy, ale

obstāli jsme! DĹky malŹm

rādĹm jsme mĚli zajiĹtĚnĹ

tlumoĀenĹ z nĚmĀiny do

ĀeĹtiny, obĀas vĹak mĹsto

naĹeho rodnĹho jazyka

najednou zaznĚla maĀar-

Ĺtina nebo nĚjakŹ jinŹ obdob-

nŹ jazyk. Program poutĚ zaĀal

procesĹm, ve kterĹm byla na mĹsto

pĹinesena soĹka Panny Marie. Nā-

sledovalo pĚedstavenĹ vĹech 8 stā-

tŹ zapojenŹch do akce

„StĚredoevropskĹ katolickĹ

dny“ (Rakousko, Āeskā republika,

Slovensko, Polsko, Slovinsko, Bosna a

Hercegovina, MaĀarsko, Chorvatsko).

KaŹdŹ stāt pĹiĹla pĚedstavit skupinka

poutnĹkŹ, kterĹ pĚednesli svĹ osobnĹ

svĚdectvĹ a modlitbu v nārŹdnĹm jazy-

ce. PoutĚ se konala pod heslem

„Christus Hoffnung Europas“ – Kris-

tus nadĚje Evropy. Vrcholem

celĹho setkānĹ byla velkole-

pā mĹe svatā, kterĹ se

ŹĀastnila řada vŹznam-

nŹch osobnostĹ. PotĚ

j jsme se vydali volnŹm krokem zpātky

k autobusu. A tak zaĀala naĹe dalĹi

poutĚ. Řada zaparkovanŹch autobusŹ v

kopci se zdāla nekoneĀnā. UŹ jsme se

skoro bāli, Źe nās autobus stojĹ aŹ ŹplnĚ

nahoĚe. Omyl – stāl aŹ 10 km pod kop-

cem. V Mariazell bylo totiŹ pĚes 1000

autobusŹ a tak byly problĚmy

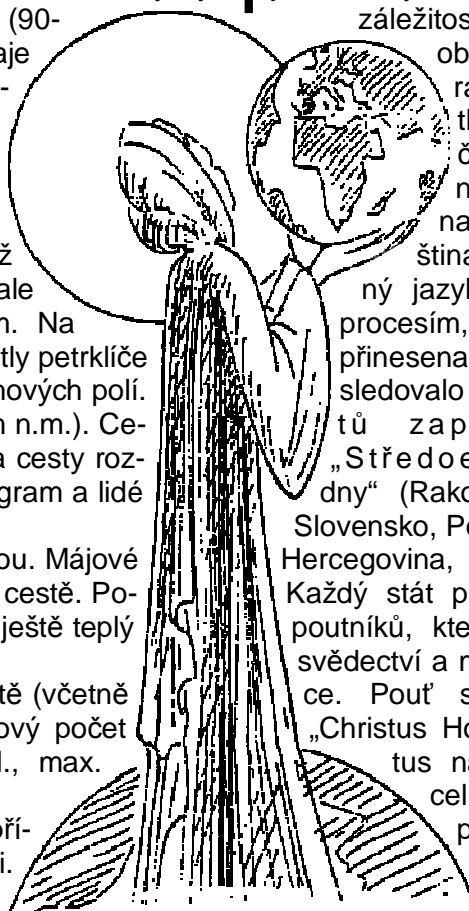
s parkovānĹm. Nakonec jsme vĹichni

ŹspĚĹnĚ svŹj autobus naĹi a kolem 18.

hodiny jsme se vydali zpātky domŹ. VĚ-

dĚli jsme, Źe naĹe cesta stāla za to.

Martina Kynclovā a Ilona Fricovā

CHLUMEK U LUŽE

HISTORIE POUTNÍHO CHRÁMU PANNY MARIE POMOCNICE KŘESŤANŮ NA CHLUMKU V LUŽI.

Poutní kostel Panny Marie je barokní stavba patřící k nejkrásnějším chrámům ve východních Čechách.

Přístup ke kostelu Panny Marie je dvěma monumentálními růžencovými schodišti. 63 schodů představuje modlitbu růžence - pět desátků a navíc desátek za duše v očistci.

Tento chrám byl vybudován v letech 1690 - 96 podle plánů Pavla Ignáce Bayera Stanislavem Giovaní Battistou Alliprandim.

Nachází se mezi Luží a Košumberkem na čedičovém návrší na Chlumku a je přistaven k mariánské kapli, která byla postavena v letech 1667-69 z fundace hraběnky Marie Maxmiliány Evy Terezie Hieserlové z Chlumů a Košumberka (1633-1690). Prvním jejím manželem byl Jindřich Vilém Slavata z Chlumku na Košumberku. Svatebním darem dostala paní hraběnka kopii obrazu Panny Marie Pomocné z první poloviny 17. století. Druhý manžel se jmenoval František Hiesrle z Chodů na Košumberku.

Obraz Panny Marie Pomocné dala paní hraběnka umístit do mariánské kaple. V roce 1694 byl přemístěn k průčelí chrámu nad hlavní oltář.

V letech 1678-82 byla postavena u podnoží poutní kaple rezidence, do které paní hraběnka povolala r. 1669 řád Tovaryšstva Ježíšova. Na protilehlém podnoží kaple si dala v letech 1683-84

vybudovat sídlo pro sebe. Byla to poustevna, která se zachovala jen ve zbytcích zdiva. Roku 1684 darovala celé své panství jezuitům.

Chrám má vnitřní rozměry: délka 30 m, šíře 16 m a výška 20 m. Jeho základy stojí až do hloubky 20 m na čedičové skále.

Je jednoduší s hluboce vtaženými pilíři, které vytvářejí po obou stranách po třech kaplích. V prvním patře je ochoz.

Na ambitu jsou ve všech čtyřech rozích po jedné na koso postavené kaple a na obou dalších stranách jen vždy dvě kaple.

Vnitřní zařízení vzniklo v letech 1696 - 1706 zásluhou místního laika Jiřího Františka Pacáka (1670-1742) a prací bratří jezuitů, sochařů a řezbářů Jana Kostelníka a F. Max. Brabence.

Historie a současnost Chrámu Panny Marie Pomocnice křesťanů je bohatá a jistě stojí za návštěvu.

Luže byla a dosud je známým poutním místem. Dnes už poutníci nemusí chodit na poutě pěšky, možná i proto si mnozí z nich nenechají ujít ani jednu. A které to jsou?

První chlumecká pouť se koná **4. července**, druhá **15. srpna** (slavnost Nanebevzetí Panny Marie), třetí **12. září**.

Silvestrovská pouť je 31. prosince s půlnoční mší sv. s Mons. Dominikem Dukou.

Mše svaté:

Každou neděli v 9.30

O poutích: V 7.00 – 8.00 – 9.30 a
11.00 hodin Ve 14.00 svaté požehnání.

Zpřístupnění chrámu veřejnosti: Celoročně každou neděli od 8.00 do 11.00 hodin.

V období od 1. 5. do 30. 9. každou sobotu a neděli od 14.30 do 17.00 hodin.

Každý kraj, každý kout naší země má svůj vlastní osobitý půvab, pro který si ho zamilujeme a nemusí to být vždy jen místo, kde jsme se narodili, nebo kde žijeme. Máte-li rádi hezkou krajinu, přijměte pozvání k prohlídce Luže a jejího okolí spolu s návštěvou některé z poutí na Chlumku v Luži.

Panenská Matko, zachraň nás a vylej milostiplně působení své planoucí Lásky na celé lidstvo, nyní i v hodině smrti naší AMEN.

EKUMENICKÉ SETKÁNÍ VE STUTTGARTU

Od 6. do 8. května jsem měl možnost navštívit Stuttgart, kde se konalo setkání lidí z různých církví, komunit a hnutí. Velmi zajímavý byl dvou-denní přípravný kongres, kde nás bylo asi 1500 účastníků. Během těchto dvou dnů bylo možné vyslechnout příspěvky a zkušenosti křesťanů z různých oblastí lidského života. Celý den byl provázen modlitbami a zpěvem a nechyběla samozřejmě i ekumenická bohoslužba s živou promluvou. Následně se lidé mohli rozejít do různých pracovních skupin, které měly vytvořit prostředí vzájemného dialogu v různých oblastech duchovního i civilního života. Hned první den jsem mohl navštívit skupinku bioetiky, kde jsme hovořili o otázkách týkajících se života od početí až po umírání. Velmi na mne zapůsobila radikalita jedné italské komunity, která prosazuje etické normy v oblasti konzervovaných embryí, které zbyly při umělém oplodnění. Tyto rodiny se nabízejí k přijetí tohoto započatého života, protože je to pro ně stejné jako přijmout osamělé dítě, které ztratilo rodiče. Dalším velikým působištěm pro nás pro křesťany je péče o nemocné a umírající. Fenomén celé Evropy je individualismus a rozpad základních hodnot jako je rodina apod. Z tohoto důvodu mnoho lidí prožívá na konci života smutek a samotu, mnohdy také

zoufalství. I zde máme jako církve co nabídnout – lásku Krista, jediného Spasitele.

8. května, v den výročí konce druhé světové války, se sešlo na stadionu Hanns-Martin-Shleyer-Halle na 10 000 členů různých církví, hnutí a komunit, aby se sešli ke společnému hledání jak navrátit křesťanskou duši Evropě. Název setkání byl: Společně pro Evropu. Mezi známými osobnostmi promluvili zakladatelé hnutí Fokolare Chiara Lubichová a za Sant Egido Andrea Richardi, národní generální sekretář YMCY Ulrich Parzany a mnoho dalších. Nejvýznamnějším hostem byl asi prezident Evropské komise Prof. Romano Prodi. Ve svém projevu zmínil uznání křesťanských kořenů pro Evropu. Strom bez kořenů vyvrátí i slabý vítr. Křesťanské kořeny přinášejí životodárnou mizu pro společenství mnoha národů a my

je musíme chránit.

Celé setkání bylo přenášeno prostřednictvím satelitů do mnoha zemí světa. Ve stejnou chvíli bylo propojeno 150 míst na celém světě s počtem 100 000 diváků. Věřím, že i toto setkání přispěje k budování Evropy, která je naplněna Duchem a stane se svědectvím vzájemného porozumění a bratrství, které má své kořeny v Kristu.

P. Vladislav Brokeš

DĚTI PATŘÍ DOMŮ!

Koncem loňského roku bylo v Pardubicích založeno občanské sdružení Amalthea, které připravilo projekt Centra náhradní rodinné péče. Program centra je zaměřen na podporu a pomoc rodinám s dětmi v náhradní rodinné péči. Svým klientům nabízí širokou škálu služeb, od psychologického, sociálního a právního poradenství, přes pořádání přednášek a seminářů, až po poskytování zázemí pro pravidelná setkávání pěstounských rodin, při kterých si mohou pěstouni vzájemně předat své zkušenosti a společně sdílet radosti i strasti všedních dnů. V současné době žije v České republice asi 20 000 dětí v ústavěch různého typu, což je velmi alarmující situace. Odborné výzkumy přitom jasně prokazují mnohé negativní dopady ústavní výchovy na vývoj dítěte. Dítě zde vyrůstá bez citového zázemí, strádá nedostatkem zájmu, péče a podnětů. Občanské sdružení Amalthea spolu s dalšími neziskovými organizacemi usiluje o zavedení nového integrovaného modelu pěstounské péče, jenž by mohl tuto neblahou situaci změnit. Vzhledem k faktu, že nových pěstounů v posledních letech ubývá, chtějí pracovníci centra přispět k větší obezřetnosti široké veřejnosti s náhradní rodinnou péčí. Případným zájemcům o tuto problematiku rádi poskytnou potřebné informace. Kontakt: Centrum náhradní rodinné péče o. s. Amalthea, Zborovské nám. 2550, Pardubice (budova Salesiánského střediska mládeže), mobil: 776 752 805, e-mail: amalthea@volny.cz; www.amalthea.pardubice.cz.

PODĚKOVÁNÍ KLÁŠTERNÍ SCHOLE

Zdá se to neuvěřitelné, ale další školní rok už se pomalu chýlí ke konci. Dvouměsíční odpočinek pak čeká nejen všechny školou povinné, ale v naší farnosti též pravidelné dětské mše svaté v klášterním kostele. Chtěl bych tedy na tomto místě poděkovat všem nadšencům a aktivním členům klášterní scholy, kteří se podíleli na hudebním doprovodu mší svatých a přispívali tak nemalým dílem ke zkvalitnění liturgie.

Je dobré si uvědomit, že všichni tak činili na úkor svého jistě drahocenného volného času. Rozhodně jim nechyběla obětavost, nasazení a snaha přispět ke společnému dílu tak, jak to dovedou nejlíp.

Upřímně děkuji jim všem za trpělivost, kterou při spolupráci se mnou museli mít, i za větší samostatnost, jež v průběhu roku prokazovali.

Vše pochopitelně nebylo 100% - avšak právě nedostatky jsou důkazem lidské „nedokonalosti“, která dává této hudbě onu nezaměnitelnou atmosféru, onen zvláštní charakter. Na nás samozřejmě je, abychom slabinám čelili a svou hudební produkci při mších co nejlépe oslavovali nikoli sebe, ale Toho, který je opravdovou Dokonalostí, Toho, který nás i v hudbě spojuje a mezi námi utváří to krásné společenství...

Věřte (a mluvím teď za všechny hudebníky), že se o to budeme i nadále snažit. Především kvůli vám, milí farníci, kteří vážíte v neděli cestu na dětskou a svým společným zpěvem nám vyjadřujete podporu. Opravdu není významnější ocenění naší práce, než vidět před sebou nabitý zpívající kostel. Za to vám patří velké díky, stejně jako za všechny vaše ohlasy, slova povzbuzení a podnětné připomínky!

Děkuji rovněž P. Vláďovi za duchovní podporu i notnou dávku shovívavosti, kterou ve spolupráci s námi musel prokazovat. Osobně si vážím jeho korektního přístupu a pozornosti, kterou klášterní schole věnuje.

Kromě pravidelných nedělí je třeba zmínit např. Vánoce, přípravu na biřmování a samotnou slavnostní biřmovací mši sv. – tyto akce navíc by bez zapálených a zodpovědných muzikantů (nejen z klášterního kostela) zcela jistě neproběhly tak

dobře a bez komplikací.

Závěrem chci tedy poděkovat všem Vám, kteří jste se větším či menším dílem na činnosti scholy podíleli (nebudu se radši vyjadřovat jmenovitě, určitě by se mi podařilo na někoho úspěšně zapomenout). Bez vás by to možné nebylo a lidé jako vy jsou pro takovou službu nesmírně potřeba. Spolupráce s vámi je pro mě potěšením i obohacením a věřím, že bude i v novém školním roce pokračovat...

Největší DÍKY však patří našemu Pánu, kterého hudbou uctíváme a který na nás sesílá onoho Duha, dárce umění, tolik potřebného pro naši službu. Tedy: Bohu díky...!

Závěrem přeji všem krásné prožití letních prázdnin, načerpání sil do dalšího školního roku a věřím, že se s vámi setkám opět v září v klášterním kostele! Velmi rád také přivítám nové tváře z řad mladých hudebních nadšenců, kterým snad jedině ostych doteď bránil mezi nás přijít...

Martin Beran, dirigent

P.S. Mé poslední poděkování patří také zdejšímu regenschorimu, prof. Kuchválkovi, za trvalý kolegiální přístup a dobrou spolupráci, která byla patrná např. při biřmovací mši svaté a ukázala, že spojení tradičního a moderního stylu v liturgické hudbě není nic nemožného a může naopak přispět k ještě hlubšímu prožití takového okamžiku.

BLAHOPŘEJEME

22. června oslaví 30 let kněžského svěcení P. Jaromír Bartoš.

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Úterý	Adorace	sv. Jan	19 - 20 hod.
Středa	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské střed.	9:30 hod.
Čtvrtek	Společenství dospělých	fara (malá klubovna)	20:00 hod.

DALŠÍ AKCE

Ne 13.6.	První sv. přijímání dětí	klášterní kostel	10.00 hod.
Po 14.6.	Přednáška P. Václava Vacka	kostel sv. Jana	18.00 hod.
Út 15.6.	Objednávání mší sv. na červenec	fara – kancelář	7.00 hod.
	Koncert CANTUS AMICI (Stabat Mater)	sv. Bartoloměje	19.00 hod.
	Pastorační rada	fara	19.30 hod.
Čt 17.6.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15.00 hod.
	Přesun čtvrteční večerní mše sv.	kostel sv. Jana	18.00 hod.
Pá 18.6.	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova		
So 19.6.	Koncert Pardubického dětského sboru	sv. Bartoloměje	17.00 hod.
Ne 20.6.	Sbírka na bohoslovce	při všech bohoslužbách	
	Varhanní koncert - Konzervatoř Praha	sv. Bartoloměje	17.30 hod.
St 23.6.	Koncert studentů Konzervatoře Pardubice	sv. Bartoloměje	16.30 hod.
Čt 24.6.	Poutní slavnost Narození sv. Jana Křtitele	kostel sv. Jana	18.00 hod.
Ne 27.6.	Končí mše sv. pro rodiče s dětmi (do 29.8.)	klášterní kostel	10.00 hod.
St 30.6.	Končí polední mše svaté (do 30.9.)	kostel sv. Jana	12.00 hod.
Čt 1.7.	Zpovědní den	sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	8-16 hod. 16-18 hod.
	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15.00 hod.
So 3.7.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Po 5.7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje		
Čt 15.7.	Objednávání mší sv. na srpen	fara – kancelář	7.00 hod.
	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15.00 hod.
Čt 29.7.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15.00 hod.
Čt 5.8.	Zpovědní den	sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	8-16 hod. 16-18 hod.
	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Čt 12.8.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15.00 hod.
Ne 15.8.	Slavnost Nanebevzetí P. Marie		
Po 16.8.	Objednávání mší sv. na září		
Út 24.8.	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola		
Ne 29.8.	Poutní slavnost v Pardubicích		
Čt 26.8.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15.00 hod.
St 1.9.	Svátek sv. Jiljí, mučedníka		
Ne 5.9.	Poutní slavnost v Pardubičkách		
Čt 2.9.	Zpovědní den	sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	8-16 hod. 16-18 hod.
	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Ne 5.9.	Začínají mše sv. pro rodiče s dětmi	klášterní kostel	10.00 hod.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 27. srpna, příští číslo vyjde 5. září 2004